ARCHITEKTON
Dorota Bułka
PROJEKTOWANIE BUDOWLANE

EGZEMPLARZ :

INWESTOR	ORG. WYD. DEC.	NADZ. BUD.	INWESTOR	JEDN. PROJ.
DATA: X. 2006	TOM:	TECZKA: 1	NR EGZEMPLARZA:	6 .

INWENTARYZACJA BUDOWLANA
PROJEKT BUDOWLANY

NAZWA INWESTYCJI: REMONT ELEWACJI I DACHU SKRZYDEŁ BOCZNYCH BUDYNKU URZĘDU MIASTA SZCZECIN

INWESTOR: GMINA MIASTO SZCZECIN
70-456 Szczecin, Pl. Armii Krajowej 1

ADRES INWESTYCJI: Szczecin, Pl. Armii Krajowej 1
dz. nr 3, obr. 1024

BRANŻA: **ARCHITEKTURA**

STADIUM: **REMONT ELEWACJI**

ETAP: SKRZYDŁO WSCHODNIE / ETAP C (C6 - C9)

AUTORZY OPRACOWANIA				
BRANŻA	FUNKCJA	IMIĘ I NAZWISKO	NR UPR.	PODPIS
architektura	projektował	mgr inż. arch. Agnieszka Szczygielska	19/ZOIA/2003	
	opracował	mgr inż. arch. Ariel Koza	—	
	sprawdził	mgr inż. arch. Maciej Furmańczyk	291/Sz/83	
	konsultacja konserwatorska	mgr Ewa Palacz		

ARCHITEKTON Dorota Bułka | 70-822 Szczecin ul. Koszarowa 19/14 | tel/fax: 091- 46 90 751 tel. kom.: 603 443 401 | Regon: 810068347 NIP: 955-000-98-73

SPIS TREŚCI

1. PODSTAWA OPRACOWANIA.
2. ZAKRES OPRACOWANIA
3. LOKALIZACJA OBIEKTU
4. OPIS OGÓLNY OBIEKTU
5. STAN ZACHOWANIA ELEWACJI
6. IZOLACJE PRZECIWWILGOCIOWE ELEWACJI
7. WYKONANO BADANIA KONSERWATORSKIE ELEWACJI
8. PROJEKTOWANE PRACE REMONTOWE
9. OPIS SZCZEGÓŁOWY DO PROJEKTU WYKONAWCZEGO KONSERWACJI ELEWACJI

SPIS RYSUNKÓW

ELEWACJA C1	nr 1	skala 1:100
ELEWACJA C1 - Schody	nr 1a	skala 1:50
ELEWACJA C2	nr 2	skala 1:100
ELEWACJA C3	nr 3	skala 1:100
ELEWACJA C3 - Przejazd	nr 3a	skala 1:50
ELEWACJA C4,C5	nr 4	skala 1:100
ELEWACJA C6	nr 5	skala 1:100
ELEWACJA C7,C8	nr 6	skala 1:100
ELEWACJA C9	nr 7	skala 1:100
ELEWACJA C9 - Schody	nr 7a	skala 1:50
ELEWACJA C10	nr 8	skala 1:100
ELEWACJA C11	nr 9	skala 1:100
ELEWACJA C12,C12a	nr 10	skala 1:100
ELEWACJA C13	nr 11	skala 1:100
ELEWACJA C13 - Schody	nr 11a	skala 1:50
ELEWACJA C1– Kolorystyka	nr 12	skala -
ELEWACJA C1– Schody projekt	nr 12a	skala -

ELEWACJA C2– Kolorystyka	nr 13	skala -
ELEWACJA C3– Kolorystyka	nr 14a	skala -
ELEWACJA C3– Kolorystyka	nr 14b	skala -
ELEWACJA C4,C5– Kolorystyka	nr 15	skala -
ELEWACJA C6– Kolorystyka	nr 16	skala -
ELEWACJA C7,C8– Kolorystyka	nr 17	skala -
ELEWACJA C9– Kolorystyka	nr 18	skala -
ELEWACJA C10– Kolorystyka	nr 19	skala -
ELEWACJA C11– Kolorystyka	nr 20	skala -
ELEWACJA C12,C12a– Kolorystyka	nr 21	skala -
ELEWACJA C13– Kolorystyka	nr 22	skala -

1. PODSTAWA OPRACOWANIA.

1.1. Dane inwestora.

Urząd Miasta w Szczecinie

70-456Szczecin, pl. Armii Krajowe 1

1.2. Projektant.

mgr inż. arch. Agnieszka Szczygielska

upr. Nr 19/ZOIA/2003

mgr inż. arch. Maciej Furmańczyk

upr. Nr 0291/Sz/83

konsultacja konserwatorska: mgr Ewa Palacz

2. ZAKRES OPRACOWANIA

Opracowanie obejmuje projekt wykonawczy konserwacji elewacji wraz z wykonaniem izolacji przeciwwilgociowych oraz wymiana stolarki okiennej.

3. LOKALIZACJA OBIEKTU

Budynek Urzędu Miejskiego położony jest w centrum Szczecina , przy pl. Armii Krajowej. Opracowywane skrzydła obejmują wszystkie elewacje z wyjątkiem skrzydła środkowego całego założenia.

4. OPIS OGÓLNY OBIEKTU

Budynek murowanym tynkowany, 3-piętrowy. Podziały poziome stanowią gzymsy dzielące, tynkowane, przemalowane.

Tynk elewacji szaro-brązowy, gruboziarnisty, wtórny.

Okna obramione opaskami tynkowanymi, przemalowanymi.

W partii zaakcentowanych ryzalitów trzyosiowych okna ze zwornikami okiennymi w partii drugiego piętra i opaskami z detalem w postaci rocaillu i trójkątnymi naczółkami w partii pierwszego piętra oraz samym detalem rocailowym w partii wysokiego parteru oraz zwornikiem okiennym w partii okien piwnicznych.

Wykusz wjazdowy na główny dziedziniec urzędu zaakcentowany ozdobnymi oknami na wysokości pierwszego piętra z detalem rocailowym i trójkątnym naczółkiem z ozdobnym paskiem złoconym w partii naczółka i w partii obramienia całej opaski okiennej. Okna piwniczne zaakcentowane zwornikiem w partii centralnej opaski, okna

parteru zamknięte łukiem odcinkowym oraz okna drugiego piętra, zamknięte prostokątnie z detalem rocailowym a partii centralnej okna. Wszystkie okna wykuszu wjazdowego zaakcentowane wąskim paskiem złoceń na obwodzie całek opaski okiennej.

Jeden przejazd w postaci szerokiej bramy obramiony kamienną opaską ryflowaną, od strony frontowej i tynkowaną od strony elewacji tylnej, przemalowaną ze zwornikiem w partii centralnej opaski.

Schody boczne w partii południowej elewacji (wejście do Straży Miejskiej) betonowe, skorodowane. Wejście obramione opaską tynkowaną. Drzwi wejściowe PCV współczesne. Balustrada schodów wtórna, skorodowana, do wymiany na nową na wzór zabytkowej.

Parapety okienne parteru kamienne, ryflowane.

Opierzenia blacharskie na parapetach okiennych. Rynny i rury spustowe zachowane, skorodowane.

Nad gzymsem wieńczącym elewacji, nad rynną metalowe ograniczniki śniegowe – zachowane.

Stolarka okienna drewniana, oryginalna, przemalowana.

Ozdobne kraty okienne piwniczne, metalowe, przemalowane.

Kraty okienne parteru zachowane, przemalowane.

Balustrada schodów bocznych od strony północnej oryginalna metalowa, przemalowana.

Boczne schody w elewacji północnej z kamiennym, piaskowcowym bokiem i stopniami betonowymi w bardzo złym stanie zachowania. Opaska drzwiowa tynkowana, przemalowana. Drzwi drewniane oryginalne, zachowane, przemalowane, uszkodzone, do konserwacji. Drzwi wkomponowane w bok schodów współczesne, metalowe.

5. STAN ZACHOWANIA ELEWACJI

Stan zachowania elewacji zły. Na pierwotny tynk o średnim uziarnieniu w kolorze intensywnej zieleni nałożono cienkowarstwowy, gruboziarnisty tynk cementowy prawdopodobnie z dodatkiem mielonego szkła, stąd jego „blikowanie" pod kątem, który przez swoje właściwości mechaniczne bardzo silnie związał się z materiałem poprzednim. Ze względu na swoje uziarnienie i porowatą fakturę jest silnie

zanieczyszczony, gdyż łatwo osiadają na nim wszelkie osady atmosferyczne, oraz glony i grzyby w partiach cokołowych.

Miejscami widoczne są silne spękania, odspojenia, odparzenia, rysy i mikropęknięcia. Wyraźnie widoczne są również uzupełnienia i wstawki wykonane w trakcie drobnych remontowych prac elewacyjnych.

W wielu miejscach widoczne są zacieki po spływającej wodzie deszczowej.

W partiach cokołowych, gdzie istnieje wyraźne zawilgocenie elewacji widoczne są wysolenia, odparzenia a niekiedy ubytki znacznych partii tynku, niekiedy do cegły elewacyjnej.

Tynkowane opaski okienne ze zwornikami i ozdobnym motywem roślinnym, oraz proste bez motywów i prostokątne płyciny podokienne źle zachowane. Przemalowane, z łuszczącą się farbą zewnętrzną, popękane, zanieczyszczone, zwłaszcza w partiach poziomych, gdzie najłatwiej osadza się brud, kurz i pył atmosferyczny wymagają napraw i konserwacji.

Poprzeczne gzymsy dzielące elewację spękane, zanieczyszczone, miejscami szczerbione – do konserwacji.

Pierwotne złocenia w partii wykuszów wjazdowych na dziedziniec zachowane, do odtworzenia.

Elementy kamienne jak obramienie portali drzwiowych oraz parapetów parteru źle zachowane. Kamień w większości przemalowany, silnie osłabiony pod warstwą farby. Kamień schodów bocznych elewacji w bardzo złym stanie zachowania, zawilgocony, silnie osłabiony. Silnie zanieczyszczony, zaatakowany przez mikroorganizmy, z silnymi nawarstwieniami atmosferycznymi, miejscami osypuje się i rozwarstwia. Kamień w wielu partiach silnie osłabiony mechanicznie, miejscami z widocznymi zaciekami solnymi wymaga pilnej konserwacji. Bloki są szczerbione, z dużymi ubytkami, miejscami bloki przesunięte. Spoiny wykruszone, zasolone, do usunięcia i wymiany.

Opierzenia blacharskie elewacji skorodowane, powyginane, z wieloma ubytkami wymagają wymiany. ~~Rynny i~~ rury spustowe oraz kosze przyrynkowe wymagają wymiany.

Kraty okienne skorodowane, przemalowane wymagają oczyszczenia i konserwacji.

Parapety okienne parteru częściowo wykonane w kamieniu, częściowo wykonane w zaprawie tynkarskiej imitującej kamień zamalowanie, silnie poutrącane, zwłaszcza na narożnikach do naprawy i konserwacji.

Stolarka okienna oryginalna, przemalowana. Skrzydła przesuszone, nieszczelne, z osypującą się warstwą farby. Drewno silnie zwietrzałe. Do konserwacji bądź wymiany.

Drzwi boczne współczesne z PCV do wymiany na drewniane, stylizowane. Balustrady schodowe w dobrym stanie ale z silnie złuszczającą się farbą z przemalowań. Do oczyszczenia i pomalowania.

Kratki śniegowe nad górnym gzymsem koronującym w złym stanie zachowania. Skorodowane, osłabione mechanicznie, wymagają częściowej wymiany a partie w stanie dobrym oczyszczenia i konserwacji.

Skorodowane uchwyty pod flagi – wymagają oczyszczenia i konserwacji.

6 . IZOLACJE PRZECIWWILGOCIOWE ELEWACJI

Badanie zawilgocenia elewacji i piwnic oraz projekt izolacji opracowano osobno w załączeniu do projektu konserwacji elewacji.

7. WYKONANO BADANIA KONSERWATORSKIE ELEWACJI

Badanie organoleptyczne z podnośnika oraz badania laboratoryjne detalu oraz tynku oryginalnego elewacji. Z badań wynika iż tynk pierwotny elewacji wykonano w kolorze intensywnej zieleni o średnim uziarnieniu (dokładne parametry podane badaniach laboratoryjnych PKZ Toruń). Opaski okienne wykonano w drobniejszym tynku w o ton do dwóch jaśniejszym kolorze jak elewacja. Gzymsy dzielące wykonano w drobnym tynku w kolorze jaśniejszej zieleni niż elewacja. Drobny detal w formie roślinnej - rocaille, wykonano w zaprawie tynkarskiej w kolorze piaskowca pod kolor występującego na elewacji kamienia. Opaski okienne wykuszu flankującego wjazd na dziedziniec na trzech bokach zaakcentowano paskiem złoceń wokół całej opaski okiennej oraz w trójkątnych naczółkach okiennych. Parapety parteru wykonano w tynku imitującym kamień naturalny, ryflowane, niemalowane, oraz w kamieniu naturalnym, ryflowane. Obramienia przejazdu bramnego wykonano w naturalnym kamieniu, piaskowcu, ryflowane, niemalowane. Stolarka okienna pierwotnie malowana na kolor piaskowy. Wszystkie kraty i balustrady okienne malowane na kolor intensywnej zieleni jak elewacja.

8. PROJEKTOWANE PRACE REMONTOWE

8.1. Izolacje przeciwwilgociowe.

8.2. Konserwacja elewacji

- skucie istniejącego tynku
- konserwacja spodnich warstw cegły
- naprawa gzymsów, opasek okiennych, płycin podokiennych, detalu tynkowanego, konserwacja i uzupełnienie elementów brakujących
- konserwacja kamienia elewacji
- naprawa, ~~konserwacja i uzupełnienie ogranicznikow~~ śniegowych
- wymiana opierzenia blacharskiego, ~~rynien~~ i rur spustowych
- oczyszczenie i konserwacja krat okiennych i balustrad
- wymiana ~~stolarki okiennej~~
- wymiana stolarki drzwiowej
- drobne prace uzupełniające (wkucie kabli biegnących po elewacjach, głównie w partiach od podwórka, wymiana oświetlenia elewacyjnego, konserwacja uchwytów flagowych, remont otworów murowanych przed oknami piwnicznymi)

9. ~~Remont dachu – osobne opracowanie~~

9. OPIS SZCZEGÓŁOWY DO PROJEKTU WYKONAWCZEGO KONSERWACJI ELEWACJI

IZOLACJE PRZECIWWILGOCIOWE – OSOBNE OPRACOWANIE

~~REMONT DACHU – OSOBNE OPRACOWANIE~~

~~WYMIANA STOLARKI OKIENNEJ – OSOBNE OPRACOWANIE~~

9.1. KONSERWACJA ELEWACJI:

9.1.1. TYNK GLÓWNY ELEWACJI

1. Należy skuć cały wtórny, gruboziarnisty tynk (wszystkie warstwy) elewacyjny do powierzchni cegły. (bez gzymsów, opasek okiennych, opasek drzwiowych itp. Dotyczy tylko tła elewacji) – 100% skucia
2. Należy pogłębić spoinę pomiędzy cegłami na głębokość 5mm do 1cm przed narzuceniem pierwszej warstwy tynku podkładowego Vorspritzmortel. Trudno jest przed całkowitym skuciem tynków ocenić właściwie stan techniczny cegły pod tynkiem. Jeżeli okaże się iż na całej powierzchni jest ona osłabiona, nie ma możliwości przy tak dużej powierzchni wzmocnienia cegły chemicznie. Należy w takiej sytuacji przyjąć rozpięcie na całej powierzchni elewacji, na cegle siatki Leduchowskiego i dopiero na niej wykonać pierwszą obrzutkę materiału.
3. Osłabione osypujące się cegły powyżej 30% osłabienia materiału należy wymienić na nowe. Pozostałe materiały przy mniejszych stopniu dezintegracji materiału należy wzmocnić preparatem StoPrim Grundex zmieszanym 1:1 ze Sto Prim Divers.Należy przyjąć 10% wymiany cegły, oraz 5% wzmocnienia powierzchni.
4. Miejsca, gdzie cegła wykazuje zielone naloty biologiczne należy zdezynfekować preparatem StoPrim Fungal, dotyczy zwłaszcza partii przycokołowych. – 10% powierzchni.
5. Jeżeli pod powierzchnią skutego tynku pokażą się rysy i spękania konstrukcyjne należy je wypełnić zaprawą Sto-Rissfuller fein. 0,1% powierzchni
6. Jako tynk podkładowy na zakonserwowane podłoże ceglane należy narzucić zaprawę Trass Vorspritzmortel (zaprawa trasowa do wstępnej obrzutki, po związaniu jest w pełni przesiąkliwa i zawiera spoiwa odporne na obecność soli). Warstwę należy

zarzucić w formie tzw. obrzutki brodawkowej – pozostają prześwity w narzuconej powierzchni. Warstwa ma grubość ok. 5mm.

7. Jako drugą warstwę tynku należy położyć materiał lekki, wapienno-trasowy o dużej paropszepuszczalności i niskim skurczu, o wytrzymałości ok. 3MPa. Taki materiał nosi nazwę TKM Trass-Kalk-Maschinenleichtputz. Grubość warstwy ok. 1,5cm.
8. Nawierzchniowo należy nałożyć tynk SHF, SHG Sanierhaftputz o kruszywie 1-2mm (patrz badania laboratoryjne tynku) barwiony w masie na kolor z palety Sto Ispo Sto Color System 36140/36141 lub 36 100. Grubość warstwy ok.3-4mm. Należy bezwzględnie przed położeniem ostatecznego koloru wykonać próbę kolorystyczną na małej powierzchni tynku do zatwierdzenia.
9. Po założeniu tynku całość należy zabezpieczyć preparatem Ispo Fassadenschutz BS 290 (preparat oparty na bazie mieszaniny silanów i siloksanów).
10. Należy założyć iż ze względu na ciemny kolor tynku, i powstające tzw. dniówki robocze mogą wystąpić nierówności kolorystyczne w położonym materiale. Jeżeli coś takiego wystąpi należy po położeniu tynku barwionego w masie a przed zabiegiem hydrofobizacji wykonać laserunkowe scalenie koloru farbą StoSilco Lasura .
11. W partii cokołowej, na zasolone powierzchnie muru (na wysokość ok.80cm-do 1m ponad poziom wysolenia) na około 1,5m należy założyć tynki renowacyjne WTA w kolejności warstw

    1.Tubag Vorspritzmortel WTA

    2. Tubag Trass-kalk Porengrundputz WTA – wyrównawczy tynk do warstwy 2cm

    3. Tubag Trass-kalk Sanierputz WTA barwiony w masie na kolor pozostałych fragmentów elewacji kolor z palety Sto Ispo Sto Color System 36140/35141 lub 36 100.Warstwa ta jest warstwą scalającą wysokość tynków renowacyjnych z pozostałą partią elewacji.

12. W partiach, gdzie występuje styk tynku z gruntem (partia niskiego cokołu jest zasypana lub zasłonięta chodnikiem) należy wypełnić styk mineralną mikrocementową zaprawą uszczelniającą przed podciąganiem wody bezpośrednio z gruntu. Zaprawa ma nazwę StoMurisol DS.

M

9.1.2. OPASKI OKIENNE

13. W partii opasek okiennych ze zwornikami lub bez, płycin podokiennych, gzymsów dzielących elewację, opasek drzwiowych wykonanych w tynku należy po umyciu elementów wzmocnić miejsca osypujące się preparatem StoPrim Grundex 1:1 ze StoPrim Divers – ok. 10% powierzchni.
14. Całą powierzchnię elementów pokryć materiałem o niskim ciężarze właściwym, krótkim czasie wiązania oraz wysokiej elastyczności i przyczepności do starych podłoży jak zaprawa STW Stuckoplan spezial. Warstwy od 2 do 25mm w technice ciągniętej. Materiał posiada mikrowłókna i przyczepność do starych pokryć dyspersyjnych.
15. Większe ubytki należy uzupełnić zaprawą podkładową TWM Trass- Werksteinmortel.
16. Całość detalu należy zagruntować Sto Hydrogruntem i pomalować farbą mikrosilikonową Lotusefekt w kolorze z palety Sto Ispo Sto Color System 36103/36104. Farba ta ma podwyższone właściwości samozmywalne.
17. W opaskach wykuszu flankującego wjazd na dziedziniec należy wykonać na trzech bokach paski złoceń na każdej opasce okiennej oraz w trójkątnych naczółkach okiennych. Na pomalowanej powierzchni opasek należy wykonać pasek podkładowy szerokości 1cm z mikstionu wymieszanego z pigmentem ugrowym firmy Bayer i pozostawić do wyschnięcia. Na tak przygotowany podkład należy założyć mikstion 3,6, lub 12 godzinny w zależności od trybu pracy wykonującego i nałożyć paski szlagmentalu. Po przynajmniej dobie od położenia (po całkowitym wyschnięciu płatków) należy paski złotej folii zabezpieczyć przez ponowne położeniu mikstionu. Zabieg należy wykonać bardzo dokładnie. Miejsca złoceń – patrz projekt

Uwaga: Przyjęto zaprawy na bazie wapna z dodatkiem trassu w różnych modyfikacjach, zależnie od miejsca i wymaganych parametrów. Reński tras inaczej tuf wulkaniczny poprawia słabe właściwości mechaniczne i odpornościowe wapna, ponadto wiąże wolne wapno i przez to zwiększa odporność wypraw na kwaśne środowisko miejskie. Zaprawy wapienno trasowe w przeciwieństwie do zapraw na wapnie powietrznym wiążą nie tylko pod wpływem dwutlenku węgla, ale również wody. Trass to lekka, porowata skała, dlatego zaprawa wapienno-trasowa zachowuje doskonałą paroprzepuszczalność, jest lekka i elastyczna, a jej skurcz jest prawie 5-krotnie mniejszy od tradycyjnych wapienno-cementowych wypraw. Ze względu na kompleksowe badania zapraw w laboratorium PKZ Toruń i UMK Toruń znane są ich parametry konieczne do obiektów zabytkowych, a nie

tylko normy budowlane, które mówią o ogólnych cechach zapraw. Specyficzne cechy jakie powinny spełniać zaprawy przy obiektach zabytkowych to np. zgodność zaprawy z podłożem w szybkości podciągania kapilarnego, czy tempo wysychania. Obok odpowiedniego spoiwa bardzo istotne jest dobranie prawidłowych parametrów mechanicznych zapraw. Zgodnie z konserwatorskimi wytycznymi wyprawy tynkarskie, w szczególności tynki podkładowe muszą mieć dopasowaną wytrzymałość do podłoża. Jako optymalne dla tynków podkładowych przyjmuje się ok.5-5MPa, dla tynków cokołowych ok.8-10MPa z wyjątkiem tynków renowacyjnych.

Zaproponowaną technologię w systemie StoIspo można zastąpić inną dostępną na rynku, np. Remmers, Baumit-Baiosan, czy inne. Istotne jest aby spełniała wymagane parametry (zwłaszcza wytrzymałości mechanicznej potwierdzonej badaniami laboratoryjnymi w którymś z instytutów naukowych zajmujących się badaniem materiałów nadających się do konserwacji zabytków) i posiadała dodatki tufu wulkanicznego.

18. Detal elewacyjny w postaci rocailu umieszczonym na zworniku opaski okiennej należy po umyciu elementów wzmocnić miejsca osypujące się preparatem StoPrim Grundex 1:1 ze StoPrim Divers – ok. 10% powierzchni.
19. Całą powierzchnię elementów należy przeszlifować papierem ściernym dla wyprowadzenia i podkreślenia krawędzi, a co się z tym wiążę formy rzeźbiarskiej i pokryć materiałem o niskim ciężarze właściwym, krótkim czasie wiązania oraz wysokiej elastyczności i przyczepności do starych podłoży jak zaprawa STW Stuckoplan spezial.
20. Większe ubytki należy przezbroić materiałem niekorodującym (jeżeli ubytek tego wymaga) i uzupełnić zaprawą podkładową TWM Trass- Werksteinmortel.
21. Całość detalu należy zagruntować Sto Hydrogruntem i pomalować farbą mikrosilikonową Lotusefekt w kolorze z palety Sto Ispo Sto Color System 31224/31324 (kolor piaskowy imitujący kamień). Należy wykonać bezwzględnie próby kolorystyczne na elewacji. Kolor należy skorygować po oczyszczeniu elementów z kamienia naturalnego, tak, aby obydwa kolory naturalny i dobrany współgrały ze sobą na elewacji.

9.1.3. OPIERZENIA BLACHARSKIE, OGRANICZNIKI ŚNIEGOWE

22. Należy przyjąć całkowitą wyminę opierzeń blacharskich, ~~rynien~~ i rur spustowych.
23. Należy wymienić ~~w stal[illegible] ograniczniki śniegowe~~ na wzór istniejących

9.1.4. DRZWI

24. Drzwi boczne do budynku (Straż Miejska) należy wymienić na nowe wg. projektu. Należy je pomalować farbą kryjącą do drewna na kolor wg. palety Sto Ispo nr 31414/31415.

9.1.5. KRATY METALOWE

25. Kraty metalowe okien piwnicznych i okien parteru oraz kraty dużego przejazdu bramy należy oczyścić mechanicznie. Miejsca trudnousuwalne należy zmiękczyć preparatem typu skansol, remosol, lub techsol. Ubytki lub szczerbienia istniejących elementów należy wykonać na wzór istniejących (1% elementów), zamontować do krat. Całość należy zabezpieczyć materiałem antykorozyjnym typu Korina i nawierzchniowo matową farbą do metalu
w kolorze z palety Sto Color System 36 140/36141 lub 36 100. Należy wykonać próbki na elementach metalowych do zatwierdzenia.
26. Balustrady metalowe oryginalne przy schodach kamiennych elewacji północno-zachodniej należy oczyścić mechanicznie. Miejsca trudnousuwalne należy zmiękczyć preparatem typu skansol, remosol, lub techsol. Całość należy zabezpieczyć materiałem antykorozyjnym typu Korina i nawierzchniowo matową farbą do metalu w kolorze z palety Sto Color System 36 140/36141 lub 36 100. Przy ubytkach detalu należy wykonać elementy na wzór istniejących. Należy wykonać próbki na elementach metalowych do zatwierdzenia.
27. Balustradę metalową schodów do Straży Miejsckiej i zejścia do piwnicy należy wymienić na nową na wzór zabytkowej wg.projektu i pomalować na kolor z palety StoColor System nr 36 140/36141 lub 36 100.

9.1.6. SCHODY

28. Schody betonowe do pomieszczenia Straży Miejskiej oraz schody w elewacji północno-zachodniej (z boczną okładziną z piaskowca) należy rozebrać i wykonać nowe, granitowe wg. projektu. Należy wykonać izolację mineralną pod stopniami z materiału Sto Crete ES. Schody należy położyć na zaprawie trasowej Tubag Trass Werkstein und Verlegenmortel lub podobną nie wywołującą przebarwień na granicie i zafugować zaprawą Tubag PflasterFugenmortel szarym dopasowanym do granitu.

29. Schody zejścia do piwnicy przy straży Miejskiej oraz w elewacji tylnej biegnące do piwnic (schodzące w dół) wraz z murkiem okalającym betonowym należy zabezpieczyć dyspersją wodną dwuskładnikowej żywicy epoksydowej w systemie np. Maxfloor. Czynności należy wykonać wg. następującej kolejności:
- należy umyć schody gorącą wodą pod ciśnieniem
- nanieść warstwę produktu maxfloor mate w kolorze szarym mieszając dwa komponenty A+B używając na nanoszenia szczotki, wałka lub pistoletu, na jeszcze nie wyschniętą powierzchnię można nanieść piasek kwarcowy o średnicy ziarna 0,2-0,8mm
- przed położeniem drugiej warstwy należy sprawdzić, czy pierwsza jest sucha i twarda
- balustrady schodów należy oczyścić mechanicznie. Miejsca trudnousuwalne należy zmiękczyć preparatem typu skansol, remosol, lub techsol. Całość należy zabezpieczyć materiałem antykorozyjnym typu Korina i nawierzchniowo matową farbą do metalu w kolorze z palety Sto Color System 36 140/36141 lub 36 100. Należy wykonać próbki na elementach metalowych do zatwierdzenia.

30. Boczną powierzchnię schodów schodzących w dół przy Straży Miejskiej, tynkowaną należy wykonać przez skucie istniejącego, zasolonego i zagrzybionego tynku cementowego, wzmocnić cegłę pod warstwą skutą preparatem StoPrim Grundex 1:1 ze StoPrim Divers, i wykonać w całym pasie, łącznie z partią pod schodami mocne tynki cokołowe z zaprawy TWM Trass Werksteinmortelz dodatkiem FD Flex Dispersion.

Kolejność wykonywanych warstw to: Trass Vorspritzmortel

TWM Trass Werksteinmortel + FD Flex Dispersion

Nawierzchniowo należy nałożyć tynk SHF, SHG Sanierhaftputz barwiony w masie na kolor z palety Sto Ispo Sto Color System 36140/36141 lub 36 100.

9.1.7. PARAPETY TYNKOWANE

31. Parapety okienne wykonane w tynku imitującym kamień należy oczyścić z przemalowań farby metodą piaskowania drobnoziarnistym piaskiem szklarskim. W miejscach koniecznych należy pogłębić ryflowania elementów (20% powierzchni).

115

Należy uzupełnić ubytki zaprawą Tubag Natur Sandstain und Restauriermortel pod kolor parapetu z odpowiednio dobranym kruszywem. Należy „przelasorować" elementy uzupełniane farbą StoSilco Lasur pod kolor parapetu i cokołu. Całość elementów zahydrofobizować preparatem Ispo Fasadenschutz BS 290.

9.1.8. ELEMENTY Z NATURALNEGO KAMIENIA – PIASKOWCA

32. Elementy kamienne elewacji: opaski przejazdu bramnego, parapety kamienne, boczne partię schodów wejściowych w elewacji północno-zachodniej należy oczyścić przez umycie gorącą wodą pod ciśnieniem z dodatkiem 2% kwasu fluorowodorowego. Miejsca zaplamione, przemalowane należy doczyścić przez piaskowanie drobnoziarnistym piaskiem szklarskim na sucho lub z użyciem wody (należy wykonać próby piaskowania i wybrać lepszą metodę). Elementy należy zdezynfekować preparatem StoPrim Fungal prze jednokrotnie przesmarowanie dla zniszczenia czynników biologicznych. Należy pogłębić ryflowanie elementów. Ubytki należy uzupełnić zaprawą Tubag Natur Sandstain und Restauriermortel pod kolor kamienia z odpowiednio dobranym ziarnem. Większe ubytki przezbroić materiałem nierdzewnym. Materiał należy wyspoinować zaprawą pod kolor piaskowca (jasny, ugrowy) z materiału Tubag Trass kalk fugensaniermortel. Całość zahydrofobizować preparatem Ispo Fasadenschutz BS 290 przez dokładne nasycenie elementów.

9.1.9. INNE ELEMENTY ELEWACJI

33. Zamontowane elementy mocujące do chorągwi w elewacji należy oczyścić mechanicznie. Miejsca trudnousuwalne należy zmiękczyć preparatem typu skansol, remosol, lub techsol. Całość należy zabezpieczyć materiałem antykorozyjnym typu Korina i nawierzchniowo matową farbą do metalu w kolorze z palety Sto Color System 36 140/36141 lub 36 100. (W takim, jaki zostanie wybrany na kolor balustrad schodowych).
34. ~~Lampy elewacyjne należy ujednolicić i wymienić istniejące oprawy na nowe. Propozycja oświetlenia str. 29-32.~~
35. Należy wkuć w elewację wszelkie występujące okablowanie.
36. Wystające elementy betonowe, nie należące do elewacji należy umyć, zagruntować i pomalować na kolor z palety Sto Color System 36 140/36141 lub 36 100.

37. Przejazd dużej bramy wjazdowej, tynkowany należy wykonać wg. pkt 1-12 .(z tynkiem renowacyjnym w partii cokołowej), gładkie elementy tynkowane należy wykonać jak opaski okienne wg. pkt 13-16.
38. Na gzymsy dzielące należy założyć system ochrony przeciw gołębiom np. Tosu lub inny w postaci taśmy z ostrzami ze stali nierdzewnej. Przy dużej szerokości gzymsu w kilku rzędach, tak, aby ptaki nie miały możliwości zatrzymywania się na gzymsie.

Podczas remontu elewacji należy przeprowadzić szczegółowe badania tynków i kolorystyki potwierdzające wyniki badań organoleptycznych z podnośnika.

A R C H I T E K T
Agnieszka Szczygielska
uprawn. bud. do proj. bez ogr.
w specjalności konserwatorskiej
UPR. NR 19/ZPOIA/2003
10.10.2006r

DOKUMNETACJA FOTOGRAFICZNA

Fot.1 Front elewacji od ul. Felczaka

Fot.2 Bok elewacji – złocenia w opaskach okiennych

Fot.3 Bok elewacji od dziedzińca głównego – złocenia w opaskach

Fot.4 Fragment elewacji od dziedzińca głównego

Fot.5 Schody w elewacji od dziedzińca obłożone piaskowcem, balustrada metalowa oryginalna, przemalowana

Fot.6 Zachowane oryginalne drzwi drewniane z naświetlem w elewacji bocznej

Fot.7 Betonowe schody wejściowe

Fot.8 Schody do elewacji bocznej od ulicy Felczaka (Do Straży Miejskiej)

Zdjęcia archiwalne (pracownia fotograficzna Grzegorz Solecki)

Fot.1 Widok na dziedziniec główny – brak datowania

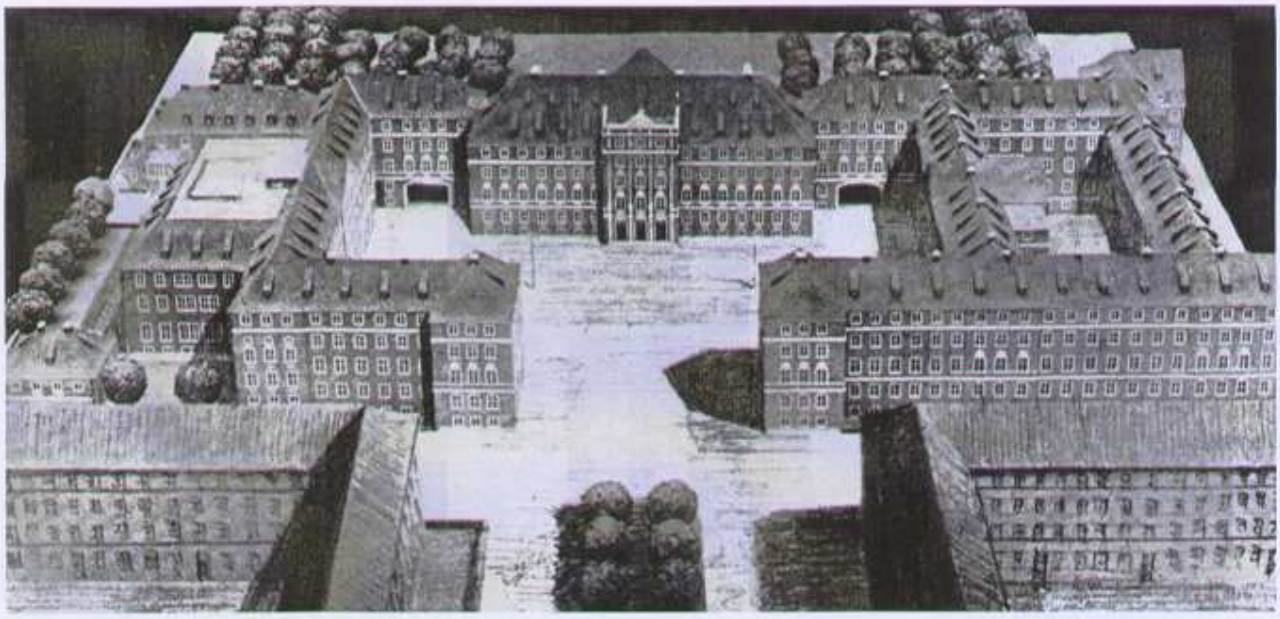

Fot.2 Makieta Urzędu z lat 20-tych Widok od dziedzińca głównego

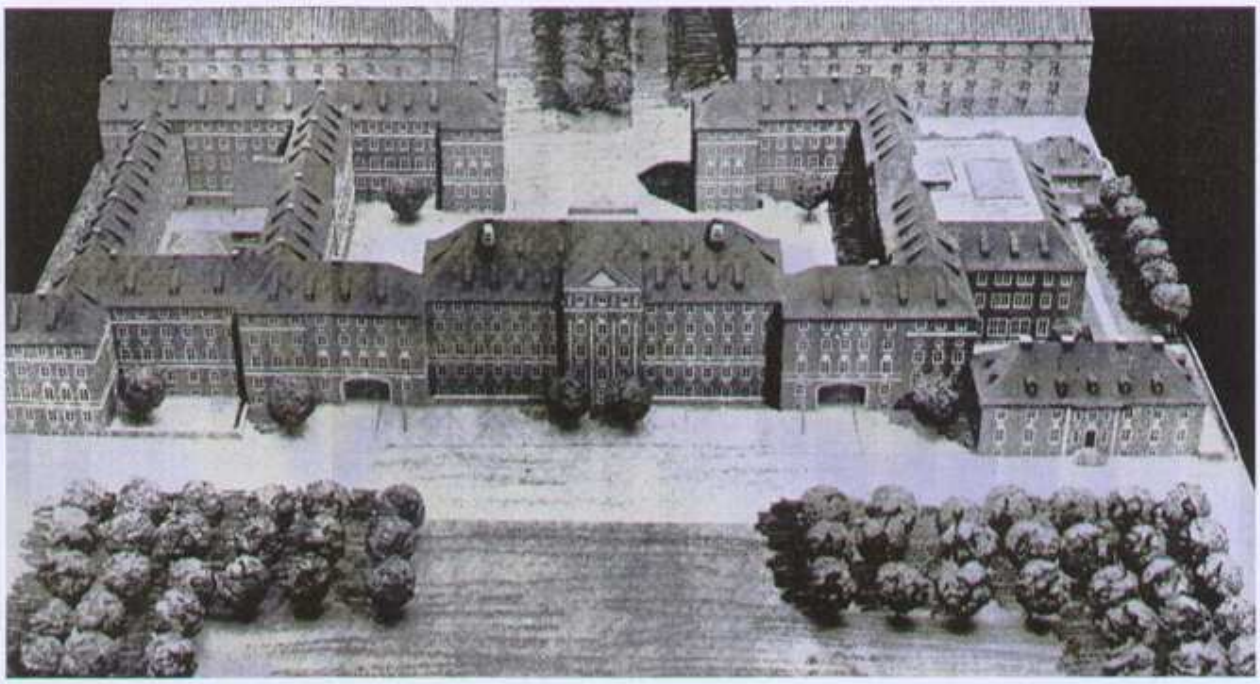

Fot.3 Makieta Urzędu z lat 20-tych – widok od Parku Kasprowicza